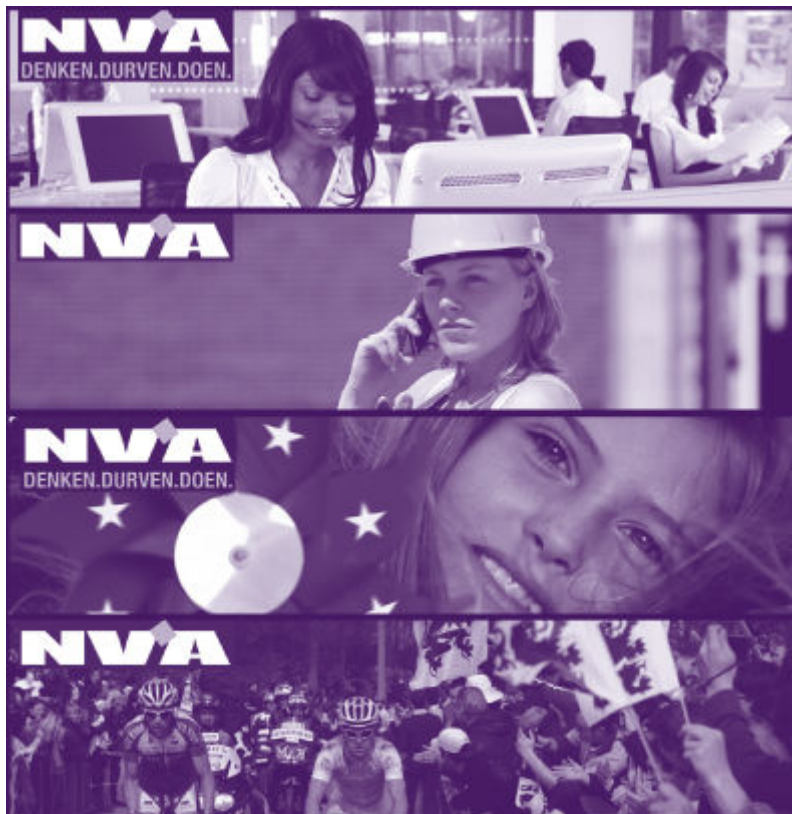

Oude wijn in rechtse zakken

by [Evie Embrechts](#)

Het is juni 2010. Kim Geybels, kersvers verkozenen van de N-VA, krijgt na één dag al commentaar van partijgenoot Siegfried Bracke. Ze draagt ongepaste kledij, een te korte short. Siegfried Bracke, kledingspecialist ? Siegfried Bracke, oubollig conservatief ? Of Siegfried Bracke, geslepen populist ? Bracke, zelf een overloper die eerder al de openbare omroep verpestte en maar zeer recent koos voor een politieke carrière bij de N-VA, kent de trucs van de media.

“Mijn vrouw en ik hebben een zeer traditionele rolverdeling. Ik ben de jager-verzamelaar, en zij bewaakt de grot.” – Bart De Wever, interview in Humo 3632

Al jarenlang heb ik een hartsgrondige hekel aan de N-VA. Aan hun goedkoop populisme, aan hun zogenaamd democratisch sausje bovenop die ranzigheid, die bekrompenheid, dat racisme dat ze pogen te verklaren als bekommernis voor de arme Vlaming. Hun voortdurende geklaag over de kaakslagen die de Vlamingen wel te verduren kregen, hun geëmmer over de sociale zekerheid en hoe die walen « onze » miljoenen afpakten... Laat staan hun gedoe rond de inburgeringscursussen, Vlaamse cultuur en dergelijke. Het ergste aan die partij is dat ze er op één of andere manier in slagen om beter, democratischer, minder racistisch over te komen dan het Vlaams Belang, terwijl ze wel degelijk een ranzig racistisch populisme aanhangen. Toen de VU splitste werd de N-VA het meest rechtse deel daarvan, een racistisch clubje dat zich voordeed als goede democraten en helaas enkele goedbedoelende

« linkse nationalisten » met zich meesleurde. Groot nieuws : de progressieven die erin geloofden hebben zich danig vergist.

En die armen in Vlaanderen, die worden alleen maar armer als de N-VA het voor het zeggen heeft. Al dat opkomen voor de gewone man (niet mens, trouwens, maar daarover later meer) is een doorzichtige leugen. Nationalisme als opium van het volk, gebruikt om ons af te leiden van de echte problemen. De wereld stort ineen, er is hongersnood en oorlog, partnergeweld en seksueel misbruik en mensenhandel in onvoorstelbare aantallen, ecologische crisissen, gekke militaire dictators... Maar laten we het in plaats daarvan hebben over de splitsing van Brussel Halle Vilvoorde, want die Walen, ze gaan ons hier godverdomme niet hebben liggen hé ! Sinds de partij de verkiezingen won, is het alleen maar erger geworden. Hun poging tot het oprichten van een diamantclub bijvoorbeeld (De Morgen, 21 december 2010) – een lobbygroepje waarin allerlei parlementairen zitten die ijveren voor vlottere doorgang en minder controle op de diamantsector. Of hun pogingen om allerlei progressieve veranderingen tegen te houden. Of hun aanval op cultuur die niet Vlaamsch genoeg is.

Het beste - nee, het enige goede - aan de N-VA en hun monsterscore tijdens de verkiezingen is dat daardoor een groot aantal mensen wakkergeschud is, wat o.a. te zien is in allerlei opiniestukken en initiatieven zoals niet in onze naam. Als we een politiek probleem hebben hier - en dat hebben we - dan is niet slechts het Vlaams Belang, maar de insluiping van allerlei ideeën in de andere partijen : racisme, nationalisme, populisme.

En dan die quota

Een recent wetsvoorstel in een parlementaire commissie dat quota tussen mannen en vrouwen zou opleggen aan bedrijven, stuitte op hevige weerstand van de N-VA. De krant De Standaard stond plots vol van anti-quota opiniestukken – een internationale conservatieve trend, trouwens, ook in de Financial Times en dergelijke staan regelmatig dat soort teksten. Interessant was dat de N-VA zich eventueel wel kon vinden in quota voor overheidsbedrijven, maar niet voor de privésector. Soms is het gemakkelijk te herkennen, dat kapitalistische trekje, die duidelijkheid dat wat ze verder ook zijn, de N-VA de kant van het grote geld kiest. Quota rond Vlamingen en Vlaams taalgebruik allemaal fijn, maar quota voor vrouwen...

Liesbeth Holemans, partijsoldaat en antifeministe van de N-VA, verduidelijkt waarom ze tegen quota is :

“Het is nu eenmaal zo dat vrouwen meer huishoudelijke taken vervullen dan mannen, dat mama eerder voor de kinderen zorgt dan papa. Als mijn man zou zeggen tegen zijn vrienden : ‘Liesbeth timmert aan haar carrière en ik blijf thuis voor de kinderen’, lachen ze hem vierkant uit.”. en “Pfff, het kan mij zelfs niet schelen of mijn standpunt nu al dan niet feministisch is. Het is realistisch”.

Die tweede feministische golf is precies al weer gaan liggen...

Besluit

De N-VA is niet de sympathieke partij voor de kleine vlaamsche man, zoals ze zich wel eens voordoet. Het is een partij met een simpel doel : alles wat in de weg staat voor de grote ondernemers en het grote geld uit de weg ruimen. Of dat nu nationale sociale zekerheid is, of bescherming voor vrouwelijke werknemers, of een poging om ongelijkheid wat in te dijken door quota : alles moet weg.